

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE GOUDEN HAREN VAN DE DUIVEL

Jeugdtoneelstuk in 9 scènes

door

Onoré de Vijlder

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 1026

PERSONAGES

in principe voor 7 acteurs die samen een 21-tal rollen spelen.

1 : duivel, onderdaan, rover, wachter, inwoner 1,
2 : nar
3 : koning, inwoner 4
4 : huurling, hert, kapelaan, veerman
5 : duivel zijn moer, onderdaan, roversvrouw,
gouvernante, inwoner 2
6 : jongen
7 : molenaarsvrouw, prinses, inwoner 3

hoewel dit natuurlijk maar een voorstel is.

Als de duivel muziek zou maken, zou hij wellicht klinken als Tom Waits - vandaar het voorstel om de sfeer mee te laten bepalen door liedjes van deze heer, gehaald uit CDs als daar zijn 'Asylum Years', 'Bone Machine' en 'Rain Dogs'

DECOR

Onbepaald - zetstukken worden door de nar af en aan gesleurd

Om te beginnen**Het begin**

(Uit de boxen klinkt luid 'Let me get up on it' van Tom Waits. De duivel valt uit de sterren op de wereld. Hij kijkt om zich heen. De muziek verdwijnt.)

DUIVEL : De wereld... De wereld... niets meer dan een gehaktbal vol wormen. Wormen die zich door de gehaktbal heenvreten en dan hun kop vlug weer verbergen. Dit is mijn rijk. *(Hij lacht en knippert met zijn ogen. Een donderslag. Hij wrijft zijn handpalmen tegen elkaar. Een bliksemflits.)* De wereld zal me leren kennen. *(denkt even na, dan:)* Hééft me leren kennen. *(Hij begint te dansen. Bombardementen, gewerschoten, tuigen die zich met de snelheid van het licht verplaatsen en steden uiteenrijten. Hij roept)* Als ik dan toch gedoemd ben om eeuwig te leven, dan het liefst hier! *(Hij lacht. Overdonderende licht-, geluids- en rookeffecten. Als het rustiger wordt, zien we de nar die weinig geïmponeerd, maar met veel lawaai een ballonnetje laat leeglopen.)*

NAR : Goocheltrucjes. Oogverblindings. Zakken vol katten. Kan ik ook. Let maar op! *(Hij springt met grote passen heen en weer, telkens als een voet de grond raakt, ontploft een bom. Hij imiteert een machinegeweer, we horen echt schotengeratel. Hij brengt de ontsteking voor een bom tot ontploffen, we horen donder, zien bliksem. De duivel klapt enthousiast in zijn handen.)*

DUIVEL : Een volgeling! Een vondeling!

NAR : Nee meneer, ik kan nog veel meer! *(Hij haalt uit zijn mouw een ruiker rozen te voorschijn - laat water spuiten uit de bloem in zijn knoopsgat - heft zijn hoedje op en we horen een fanfare)* Dank u wel geacht publiek en vergeet de fooi niet want waar doen we het anders voor! *(tot duivel)* Gezien?

DUIVEL : Als jouw karkas alleen nog goed is voor de wormen, zal ik er nog zijn. Begrepen? Jij bent een charlatan, ik een kunstenaar. Jij een dorpsidioot, ik een wereldburger. Jij wat wind onder de deur, ik een geest voor alle eeuwen. Ik heb meer macht in mijn stoppelbaard, dan jij ooit maar zal kunnen wensen!

NAR : *(draait om de duivel heen)* O ja?

DUIVEL : O ja.

NAR : O ja?

DUIVEL : O ja.

NAR : O ja?

DUIVEL : Ja, en hou op met je kermismanieren! Word steen! De nar versteent.

DUIVEL : Zie je wel. *(De duivel keert zich tot het publiek.)* Meestal zijn mijn methodes minder... *(hij zoekt een goed woord)* dwingend, maar u ziet, er zijn er steeds, die het niet willen begrijpen.

NAR : *(wrikt zich langzaam weer los)* En... waar... zijn... je... drie gouden haren?

DUIVEL : *(lachend, verwonderd)* Jij bent een steen, jij kan niet meer praten.

NAR : Nee, maar je hoort me toch... Wel vertel op, wat is er met je drie gouden haren gebeurd, meneer de machtige magistrale mefistotele duivel?

DUIVEL : *(zucht - was het hele verhaal eigenlijk al lang vergeten, maar goed...)* Dat is eigenlijk heel lang geleden. Of... duurt het nog lang eer het zover is? *(want de duivel leeft niet alleen van voor naar achter, maar ook van achter naar voor, en van links naar rechts, en van boven naar onder, en van binnen naar buiten, en van vice naar versa)*

NAR : Maak het niet te moeilijk alstublieft: onthou wie wij maar zijn.

DUIVEL : Nu goed dan...

NAR : *(zet een hand als trompet voor zijn mond - we horen klaroengeschal)* De Drie Gouden Haren van de Duivel.
Begin!

Eerste tafereel

De duivel verliest zijn staart

DUIVEL : Je weet misschien dat de duivel op zijn tijd van een lekker spelletje houdt.

NAR : *(terwijl hij het decor voor de eerste scène klaar zet)*
Natuurlijk: oorlogje, revolutietje, moordje.

DUIVEL : *(met een zekere ergernis)* Kààrtspelletje!

NAR : *(verontschuldigend)* Kààrtspelletje kààrtspelletje kààààrtspelletje. *(Haalt boek kaarten uit zijn binnenzak en overhandigt die aan de duivel)*
Alstublieft.

DUIVEL : En op een dag...

NAR : *(vooraleer hij een tafeltje en twee klapstoeltjes klaarzet)* Euh... voor alle duidelijkheid: u had toen uw gouden haren nog?

DUIVEL : Natuurlijk.

NAR : Goed. *(Fluit op zijn vingers - de moeder van de duivel komt op, verontschuldigt zich even bij het publiek, steekt de drie gouden haren in de duivel zijn hoofd, loopt weg, verontschuldigt zich nog even bij het publiek. Dan, om de duivel tot spoed aan te zetten)*
Op een dag... op een dag op een dag...

DUIVEL : Op een dag werd ik uitgedaagd door...

NAR : Zijne majesteit de koning! *(Koning op, de nar leidt hem met veel strijkages en overdreven onderdanig getrippel naar zijn plaats aan de kaarttafel)*

KONING : Alléén als de inzet de moeite waard is, natuurlijk!

DUIVEL : *(gaat naar de kaarttafel, schudt de kaarten)* Wat stelt u voor, waarvoor wil u spelen?

KONING : Voor land. *(begerig)* Voor véél land... Voor al het land van het meer tot aan de bergen, van de rivier tot aan de afgrond, van de hoofdstad tot aan de woestijn.

NAR : Als het dàt maar is. *(nadenkend tot de duivel)* En wat zetten we daartegenover: *(tot publiek)* Een inzet van dergelijke planetaire aard kan alleen maar worden gecounterd door...

DUIVEL : *(tot koning)* Uw ziel.

NAR : *(teleurgesteld)* Zijn ziel?

DUIVEL : *(tot nar)* Ja, wat had je anders verwacht? *(Deelt de kaarten)* A la guerre comme à la guerre, monsieur.

NAR : *(tot publiek, laat zijn dédain duidelijk blijken)* De ziel van de koning. *(stilletjes terzijde)* Leeg als mijn kop en zwart als mijn kont!

DUIVEL : *(ze kaarten - de nar staat het te bekijken als was het een ping-pongspelletje)* Daar!

KONING : En daar!

DUIVEL : *(vlugger)* En daar!

KONING : En daar!

DUIVEL : *(vlugger)* En daar!

KONING : En daar.

(Enzovoort, steeds vlugger. De nar houdt het al niet meer bij, tot de duivel roept:)

DUIVEL : *(vrolijk)* En om een lang spel kort te maken: ik verlies!

KONING : Ik win! Ik ben de machtigste koning van de hele wereld! Ik ben de beste! Ik ben de slimste! Ik ben de mooiste!

NAR : Een kinderhart is gauw gevuld.

DUIVEL : Natuurlijk heb ik recht op een... revanche... een tweede kans...

KONING : *(wordt boos)* Jij hebt nergens recht op.

DUIVEL : Wat vindt u van het volgende: al het land voorbij de bergen, voorbij de afgrond, voorbij de woestijn in

ruil voor uw ziel plus die van uw vrouw plus... die van uw dochter.

KONING : Dat dacht je maar: ik heb wel gezien dat je me daarnet hebt laten winnen. Als je dàt kan, dan kan je me ook laten verliezen, en dat is wat je nú van plan bent! Omdat je nu méér zielen kan halen!

DUIVEL : Och, de duivel speelt af en toe wel eens een kat en muis spelletje! Voor de gezelligheid. Om er de spanning in te houden. Komaan, schud de kaarten! Het bètere werk nu...

KONING : *(trekt zijn zwaard)* Hier heb je het betere werk! Verdwij, keer terug van waar je gekomen bent.

(De duivel kijkt naar de nar en wijst spottend naar beneden, als wil hij zeggen : 'Naar daar?'. 'Natuurlijk', knikt de nar. En denkt erbij : 'Stom kalf.')

DUIVEL : Komaan koning, een ietsiepietsie sportiviteit.

KONING : En een beetje vlug! *(heft zijn zwaard, hakt de staart van de duivel af)*

DUIVEL : *(verbouwereerd - dàt had hij niet verwacht)* Mijn stàart!

NAR : Met zijn zwaàrd!

DUIVEL : Zonder staart kan ik niks, bèn ik niks, héb ik niks!

KONING : *(dreigend)* Wil je je kop ook nog kwijt misschien? Is dat niet het énege middel om de duivel voor eeuwig het zwijgen op te leggen?

DUIVEL : Dàt zet ik je betaald, koning! Ik weet niet waar, ik weet niet hoe, ik weet niet wanneer, maar ik zet het je betaald!

(De koning zwaait geweldig met zijn zwaard, de duivel deinst. De koning wil de duivel achterna, maar de nar houdt hem met veel moeite tegen.)

NAR : *(tegen koning)* 't Is goed, 't is goed, 't is goed. We weten het al. Ga maar weer met je galg spelen.

KONING : Laat me los! Laat me...

DUIVEL : Luister naar mij! De tijd zal je straffen! De eerste vrouw die ik ontmoet zal de nieuwe koning op de wereld brengen, en dan zal jij nog minder zijn dan de kleinste vis in het smerigste water! *(Exit duivel.)*

KONING : Blijf staan!!

NAR : *(houdt de koning tegen)* Hij meent het niet hoor, hij is alleen maar wat zenuwachtig. *(roept naar de duivel)* Slechte verliezer!

KONING : Ik maak er korte metten mee! *(rukt zich los, loopt af, de duivel achterna)*

NAR : Dat ziet er slecht uit! Als de koning zó *(horizontaal, demonstreert het)* met zijn zwaard zwaait en de duivel bukt zich zó *(vertikaal, demonstreert het)*, dan slaat de koning er misschien zó *(horizontaal)* die gouden haren af, en dan is 't verhaal afgelopen! Kunnen we meteen naar huis! Na een kwartier! Shame shame shame!

(Hij verbergt zich en neemt het tafeltje en de stoeltjes mee. De molenaarsvrouw komt op. Ze sleurt een zware zak meel met zich mee.)

DUIVEL : *(op)* Vrouw... vrouw... u moet me verbergen, ik word opgejaagd, ten onrechte, en als ze me vatten, word ik onthoofd.

MOLENAARS : Wat hebt u dan gedaan?

DUIVEL : *(kijkt om zich heen)* Ik heb geen tijd om het uit te leggen. *(tot molenaarsvrouw)* Alstublieft!

MOLENAARSVROUW : Ik wil je wel verbergen, maar waar?

DUIVEL : Daar in dat schuurtje! *(loopt erheen)*

MOLENAARSVROUW : Maar er zit geen grendel op die poort!

DUIVEL : Je zal er geen spijt van krijgen! *(exit in de schuur)*

KONING : *(op, briesend)* Waar is hij?

MOLENAARSVROUW : Euh...

KONING : Een man met... *(Beschrijft het uiterlijk van de duivel. Loopt over en weer)* Ik heb gezien, dat hij hierheen vluchtte. Waar is hij?

MOLENAARSVROUW : Ik... hij...

(De koning staat bij de schuur, morrelt aan de deur, maar die is op slot. Hij kijkt naar de molenaarsvrouw.)

MOLENAARSVROUW : Hij rende die richting uit! *(Wijst naar de andere kant)*

KONING : Heb je met hem gesproken?

MOLENAARSVROUW : Hij zei alleen... hij vroeg alleen maar de weg naar de grens...

KONING : De eerste vrouw die hij ontmoet... *(gaat naar de molenaarsvrouw, terwijl hij zijn zwaard heft)*

MOLENAARSVROUW : Nee...

NAR : *(op, als een duiveltje uit een doosje)* Heer koning
zoet als honing

'k vraag verschooning

maar de bekroning

der vertoning

ware d'onthoofding

van d'opspoorling!

(Als hij beseft wat hij gezegd heeft, lucht hij zijn verachting met een welgemeend) Yekkes!

KONING : He?

NAR : Hoe langer u wacht, hoe minder kans dat u hem vindt!

KONING : Je hebt gelijk! Ik kom terug.

NAR : *(onderdanig)* Tuurlijk tuurlijk tuurlijk *(en leidt hem weg)*.

MOLENAARSVROUW : *(naar het schuurtje, fluisterend)* Hij is weg!

DUIVEL : *(op)* Bedankt vrouw. Ik zal je belonen, daar mag je zeker van zijn.

MOLENAARSVROUW : Hoe hebt u die poort op slot kunnen houden?

DUIVEL : Er zit wél een grendel op, kijk maar, een splinternieuwe!

MOLENAARSVROUW : Maar...

DUIVEL : Ik moet weg. Wees op uw hoede voor de koning.
(exit)

MOLENAARSVROUW : Een nieuwe grendel? *(wil gaan kijken)*

NAR : *(op)* Zo, die is wel voor een tijdje zoet, hij is het woud aan het doorkammen. *(tot molenaarsvrouw)* Een goeie raad: verdwijn, duik onder, verberg u, want als de koning u vindt, zit u in slechte papieren!

MOLENAARSVROUW : Maar...

NAR : En neem uw man en uw kinderen ook maar mee.

MOLENAARSVROUW : Dat kan niet, ik woon hier helemaal alleen!

NAR : U woont hier helemaal alleen - dat kan niet! *(apart naar het publiek)* Zij woont hier helemaal alleen. Dat betekent dat ze geen man heeft. Maar als zij geen man heeft, hoe moet zij dan ooit een kind krijgen? En als ze geen kind krijgt, hoe moet dat dan de nieuwe koning worden? Want biologisch gezien... voor een kindje... jongetje meisje... mannetje vrouwtje... bloemetje bijtje... nietwaar? Aha!! *(Zijn gezicht klaart hemelsbreed op... Als hij nu eens... Als een echte latin lover tot de molenaarsvrouw)* Dan spreekt het vanzelf dat ik u zal helpen, uw spullen in veiligheid te brengen, een nieuw onderdak te zoeken, de winter door te komen, en komt de mei dan leggen alle vogels een ei!

(Hij leidt de molenaarsvrouw weg en glundert naar het publiek. Beiden af. We horen de zwoele saxofoon-intro van 'Small change' van Tom Waits.

De nar rent giechelend over de scène en verdwijnt uit het leven van de molenaarsvrouw.)

Tweede tafereel
de koning schrijft een brief

(Net vóór de nar in de coulissen verdwijnt loopt hij de koning tegen het lijf, die hem met blank zwaard teruggedrijft.)

KONING : Waar is die molenaarsvrouw?

NAR : *(uit zijn lood geslagen)* Aaahhh... sire... tirelire, doorluchtige worst... euh... korst... euh... borst... hebt u hem gevonden, natuurlijk, wat een vraag...

KONING : Ik heb hem niet gevonden, en ik zoek die molenaarsvrouw. Jij hebt haar het laatst gezien, waar is ze?

NAR : Euhm... euhm... *(loopt zoekend over de scène)* molenaarsvrouw... waar bent u... *(zoekt op de meest onzinnige plaatsen, tot zelfs in de koning zijn broek, maar hij vindt haar niet)* Euhm... ze is weg!

KONING : Weg?

NAR : Verdwenen... ribbedebie... hoetsie toetsie foetsie!

KONING : Ik laat het hele land doorzoeken tot ik haar vind!

NAR : Het héle land? Van het meer tot aan de bergen? Van de rivier tot aan de afgrond? Van de hoofdstad tot aan de woestijn? Tot u haar vindt? Wat zal mevrouw de koningin daarvan zeggen, he? *(met een elleboogstoot in zijn zij)* Op zoek naar een ander wijfje, he?

KONING : Dat zijn jouw zaken niet, he? *(Een hardere elleboogstoot in de zij van de nar die een eind weg vliegt)* Kom mee.

(De nar pakt zichzelf bij zijn nekvel en sleurt zich mee achter de koning.)

NAR : En dan volgt nu: de vruchteloze zoektocht van 's konings huurlingen naar de molenaarsvrouw en op hetzelfde moment de vruchteloze zoektocht van de molenaarsvrouw naar een onderkomen! (en af)

(Korte woordloze scène terwijl Tom Waits 'Diamonds on my windshield' zingt: 's konings huurlingen doorkruisen het land van het meer tot aan enzovoort, en ondervragen de onderdanen over de molenaarsvrouw. Niemand weet waar ze woont. Hoe meer mensen ze vruchteloos ondervragen, hoe geringer hun ijver wordt. Tussendoor zien we de molenaarsvrouw die schichtig door het onmetelijke woud loopt: eerst met zwangere schoot, dan met kinderwagen, dan met een jongetje, en tenslotte met een knappe jongeling in de bloei van zijn adolescentenjaren. De jongeling stopt.)

JONGEN : En nu heb ik er genoeg van! Waarom moeten wij ons hele leven van hier naar daar rennen? Waarom kunnen we niet rustig ergens blijven wonen?

MOLENAARSVROUW : Dat kan ik je pas vertellen als je oud genoeg bent om het te begrijpen!

JONGEN : Ik b n oud genoeg om het te begrijpen!

MOLENAARSVROUW : (zacht) Dat ben je niet!

JONGEN : (met de opstandigheid van zijn leeftijd) Dat ben ik w l !

MOLENAARSVROUW : (aarzelend) Vanavond...

JONGEN : Vanavond wat?

MOLENAARSVROUW : Vanavond zal ik het je uitleggen...

JONGEN : Waarom nu niet?

MOLENAARSVROUW : Ik moet... ik moet nog de juiste woorden zoeken...

JONGEN : Vanavond dan. Beloofd?

MOLENAARSVROUW : Ik beloof het je. Wil jij hout sprokkelen voor het vuur? Ik maak ondertussen alles klaar voor de nacht.

JONGEN : Goed.

(De molenaarsvrouw legt haar hand op zijn wang. Zal ze hem ooit nog terugzien? Prangende vraag, waarop het antwoord nu nog onbekend blijft. Exit molenaarsvrouw. Een jachthoorn. De jongen kijkt om zich heen, verbergt zich, slaat het volgende tafereel vanuit zijn schuilplaats gade. Het jachtgezelschap komt op. De koning - weduwnaar en jaren ouder dan daarnet - in volle uitrusting, de nar - onveranderd - met plastic pijl en boog, en met een kar met jacht-benodigdheden.)

KONING : Dit lijkt me een goeie plek om even te rusten. Die verdomde beesten laten zich maar niet zien, ik heb er dorst van gekregen!

(Ondertussen, neuriënd : 'Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein', zet de nar vliegenvlug tafel + stoeltjes + parasol + karaf water + 2 glazen op.)

KONING : Water? Is dat alles wat je meegebracht hebt?

NAR : *(terwijl hij een stoeltje onder de koning schuift)*
Water is gezond, verfrist je mond, spoelt je...

KONING : Wijn! Wijn, wijn! Op een jachtpartij hoort wijn.

NAR : Goed goed. Wijn voor meneer. *(Giet water in een glas, het wordt wijn)* Alstublieft.

(De jongen ziet dit, richt zich even op, ritselt in de struiken.)

KONING : Sjt!

(De koning springt recht, richt zijn wapens, de nar doet hetzelfde, ze draaien rond, speurend, onderzoekend.)

KONING : *(fluisterend, in de richting van de plaats waar de jongen verscholen zit)* Het kwam van die kant.

NAR : Of van die kant. *(helemaal de andere kant)*

KONING : Ik zie niets... en jij?

NAR : Een muis misschien, of een mus?

(Ze deinzen naar elkaar, botsen, schrikken, keren zich om, richten hun wapens naar elkaar.)

NAR : *(ziet wie er vóór hem staat)* Niet schieten! Ik geef me over!

KONING : *(kijkt nog een laatste keer rond, als om zich te overtuigen)* Ik zal me vergist hebben. *(gaat zitten)*
En wat heb je meegebracht om te eten?

NAR : *(haalt pakje boterhammen in zilverpapier tevoorschijn)*
Boterhammetjes met choco, met smeerkaas, met...

KONING : Wild! Wild wild! Op een jachtpartij hoort wild.

NAR : Goed goed. Wild voor meneer. *(richt pijl en boog, schiet, een gebraden kip valt uit de lucht in zijn handen, hij geeft die aan de koning)* Alstublieft.

JONGEN : Amaa... *(snoert zichzelf de mond)*

KONING : Sjt! *(De koning springt recht, zelfde spel van daarnet. Fluisterend, in de richting van de jongen)*
Nu weet ik het zeker!

NAR : Ik ook! *(kijkt helemaal naar de andere kant)*

KONING : Nu is alles weer stil...

NAR : Een mees misschien, of een mens?

(Ze deinzen naar elkaar, de nar knipoogt veelbetekenend naar het publiek, net vóór ze botsen, springt de nar voor de koning, roept 'boe'. De koning richt zijn wapen naar hem.)

NAR : *(schrikt)* Niet schieten!

KONING : Hou je grapjes dan voor jezelf. *(gaat weer zitten)*
En het fruit?

NAR : Het fruit! (*haalt blikje ingemaakt fruit te voorschijn*) Zo. (*wil het aan koning geven*) Asje... (*zijn frank valt*) O oow! Blikopener vergeten!

KONING : Ik wil geen fruit in blik, ik wil echt fruit!

NAR : Goed goed. Echt fruit voor meneer.

(De nar heft arm op, als om te plukken, knipt in zijn vingers, een tak met allerlei vers fruit komt naar beneden. Gooit het blik weg, het komt terecht op de jongen, die het uitschreeuwt van pijn. De koning springt op, richt zijn wapens precies naar de plaats waar de jongen zit. Net voor hij zal schieten springt de jongen recht.)

JONGEN : Niet schieten, alstublieft!

KONING : Wat doe jij hier?

JONGEN : Niets meneer...

KONING : Hebben mijn vijanden je gestuurd?

JONGEN : Nee meneer.

KONING : Waarom zat je mij dan te bespieden?

JONGEN : Ik wàs u niet aan het bespieden, ik was hout aan het sprokkelen.

KONING : Woon je hier in de buurt misschien?

JONGEN : Eigenlijk niet, wij wonen zo een beetje overal, meneer...

(De nar staat ondertussen de hele tijd rond de jongen te draaien, vergelijkt de vorm van diens gezicht met het zijne, vindt zekere gelijkenispunten - zou hij beseffen wie hier met hen aan het praten is?)

KONING : Overal, zeg je, héb je dan geen woning?

JONGEN : Nee meneer. We zijn... (*kijkt rond, fluistert*) We zijn op de vlucht...

(De nar, die het nu echt beseft, begint achter zijn rug bange gezichten naar het publiek te trekken: 'wat zal er nu in godsnaam gebeuren?')

KONING : Op de vlucht? En voor wie dan wel?

JONGEN : *(idem als daarnet)* Voor de koning.

(De nar slaat blauw, geel en groen uit, heeft spijt van al zijn zonden, en zou zich het liefst meteen in een klooster terugtrekken.)

KONING : *(een korte stilte, ook hij weet nu wie deze jongen is, en welk gevaar zij voor elkaar betekenen - zijn hersenen werken op volle toeren - langzaam barst hij in lachen uit)* Heb je dat gehoord, nar! Heb je dat gehoord!!! Deze jongen is bang van de koning! *(De nar lacht blauw, geel en groen mee.)* Vertel hem wie ik ben.

NAR : *(verbouwereerd)* He?

KONING : Vertel hem wie ik ben.

NAR : Dededededede...

KONING : En met een beetje meer spektakel natuurlijk!

NAR : *(zet een hand als trompet voor zijn mond - we horen verkouden en weinig spektakulair klaroengeschal)* De koning!

JONGEN : *(angstig verrast)* U bent de... Maar... *(deinst)*

KONING : *(legt zijn arm om zijn schouder.)* Komaan zeg, voor de koning hoef je toch niet bang te zijn! He nar? *(De nar knikt ja. De koning kijkt naar hem, hij knikt nee.)* En waarom zouden we dan voor de koning bang moeten zijn, he?

JONGEN : Dat... dat weet ik eigenlijk niet...

KONING : Hier... mijn pijl, mijn boog... Neem maar! *(De jongen begrijpt het niet, maar neemt de pijl en boog aan, bekijkt ze. De koning toont zijn lege handen, zijn machteloosheid.)* Zie je wel. Zie je wel!